

Tótiban fogtak először ecsetet, ceruzát

A közösségi oldalon, véletlenül találtam rá két fiatal tehetséges hölgyre, mindketten a festészet és a rajzolás szerelmesei. Az teszi őket különlegessé, hogy mindketten Tóti község lakosai és a marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem hallgatói. **Vincze Evelynt** és **Burca Íriszt** még augusztusban kerestem fel szülőfalujukban.

Burca Írisz az idei érettségije után sikeres jelentkezett a marosvásárhelyi egyetemre, úgyhogy nemsokára egy teljesen új korszak, az egyetemi hallgatói évek kezdődnek számára. Mint mondta, nagyon várja már a tanévnyitót. Elemi és általános iskoláit Tótiban, középiskolai tanulmányait Margittán, a Horváth János Elméleti Líceumban végezte.

– *Mikor érezte azt, hogy tehetséges a rajzolás és festészet terén?*

– Már egész kicsi korom óta rajzolgattam, firkálgattam. Talán úgy ötödikes korom óta mindennapos lett ez a tevékenység, és észrevettem, hogy minél többet csinálom, annál jobbak lesznek a rajzok. Úgy érzem, mostanában jutottam el odáig, hogy kicsit jobbak rajzaim és festményeim, és ezt mások is így értékelik. Az alkotásaimban senki sem segített, ha

Burca Írisz
elsőéves
orvostanhallgató

Vincze Evelyn számára a tanulás az elsődleges

valamilyen nehezebb feladatra vállalkoztam, akkor az internet nyújtotta lehetőséget is kihasználtam.

– *A festészet melyik ágát érzi magához közelebb?*

– Régebben a rajzolás jobban vonzott, de az utóbbi időben inkább a festészet, főleg az olajfestészet, nagyon tetszenek az olajképek, és nagyon szeretek olajfestékekkel dolgozni. A képeim elkészítése előtt általában inspirálok valahonnan, s ha nem vagyok biztos abban, hogy valamit hogyan, miképpen kell megvalósítani, akkor utánanézek az interneten. Nagyon odafigyelek arra, miként néznek ki a színek, az árnyékok.

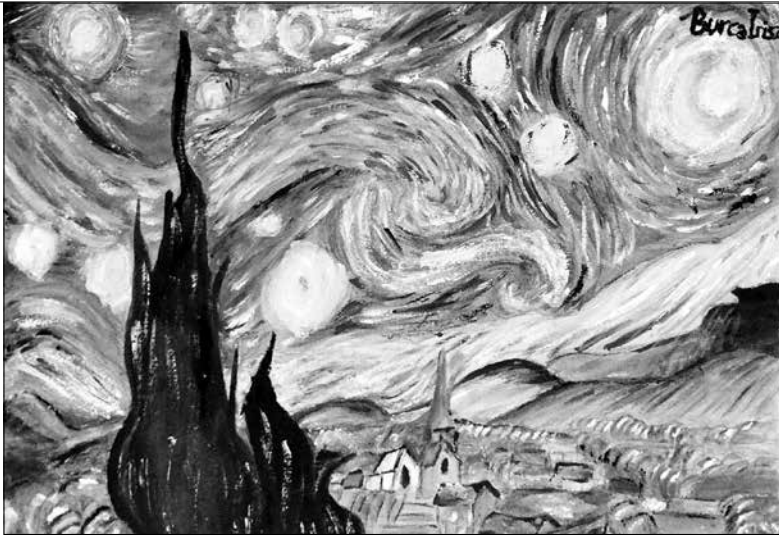
– *Valaki, aki járatos a festészetben, értékelte-e már az alkotásait?*

– Még nem, nagyobb kiállításon sem vettem részt, de a tóti iskolában a nyolcadik osztály befejeztével, az egyik tanárnő biztatására, más diáktársam munkáival együtt bemutatták az alkotásaimat.

– *Miként látja jövőjét a festészetben, van erről elképzelése?*

– Én csak hobbiként szeretnék festeni. Szerintem ez nagyon jó időtöltés, kikapcsolódás,

Íriszhez közel áll az impresszionista stílus

ezért úgy érzem, hogy szabadidőmben alkotok majd a jövőben is. Sok segítséget kapok nővéremtől, Mercédesztől, néha komoly ötletei vannak, hogy mit is kellene megvalósítanom.

– *A festészet nagyjai közül kiket kedvel, melyik irányzat áll a legközelebb önhöz?*

– Szeretem az impresszionista és realista festőművészeket, kedvencem az olasz Caravaggio is. Általában amikor elkezdem egy elképzelésem a vászonra vinni, megnézem az ő alkotásaikat is abban a témában, a stílusukat tanulmányozom.

A 21. életévét októberben betöltő **Vincze Evelyn** is tóti születésű, a marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem harmadéves hallgatója. Ő is gyermekkor óta rajzol, legszívesebben portrékat.

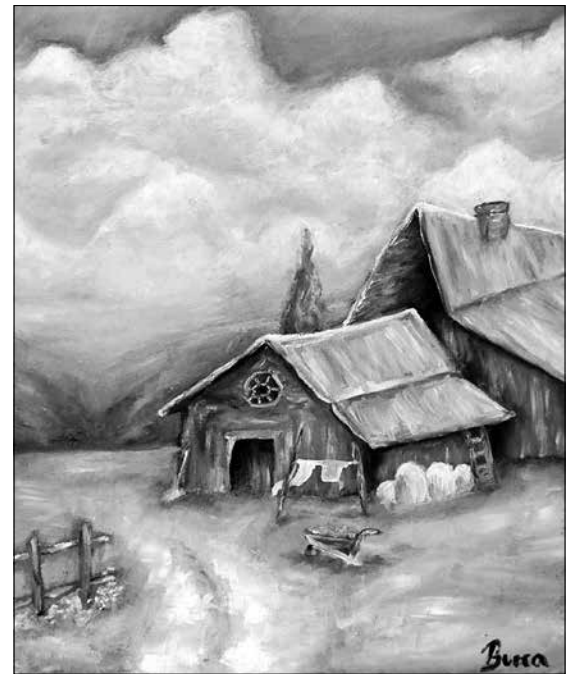
– Édesapám is szépen rajzol hobbiszinten, ő irányította ezen a téren az első ceruzavonásaimat. Akkoriban én mindig lovakat akartam rajzolni, de nem sikerültek elég jóra. Bosszantott, ha rajzaim nem úgy sikerültek, ahogy én elképzeltem, eleinte nagyon óhajtottam és örültem, ha egy rajz jól sikerült, de ahogy tovább néztem, mindig találtam benne

Evelyn kedvence a portrérajolás

hibákat, és próbáltam fejleszteni magam. Főleg a szüleimnek mutattam meg a képeket, ők nyilvánvalóan dicsérték a munkámat, hiszen a gyermekük munkája mindig szép és jó. Ennek ellenére én láttam bennük a hibákat, azokat most is, mindig észreveszem. Nem foglalkozott velem tanár vagy festőművész, bár a szüleim megadták volna azt a lehetőséget, hogy valaki irányítsa a munkámat, de én nem igényeltem. Az interneten videókat kerestem például arról, hogy miként kell haját rajzolni, vagy hogyan tudok szemet rajzolni, hogy az élethű legyen, ennek a segítségével próbáltam fejlődni ebben a hobbitamban.

– *A festészet melyik ága áll közelebb önhöz?*

Az olajfestés vonzza a leginkább

– Próbálkoztam festéssel is, de a portrérajolás jobban vonz, az emberek arca, a vonások hű visszaadása inkább foglalkoztat.

– *Az egyetemen van lehetősége ezt a készségét fejleszteni?*

– Nagyon ritkán van alkalmam erre, sajnos nincs különösebben időm rá, sok a tanulnivaló. Amikor itthon vagyok a szülői házban, akkor foglalkozom ezzel, de számomra most a tanulás az első. Amikor itthon diák voltam, több időm volt arra, hogy ennek a tevékenységnek éljek, volt olyan elképzelésem is, hogy a Nagyváradai Egyetem művészeti karán folytatom, de a középiskolában a reál tantárgyak felé kezdtem orientálódni, több lehetőséget láttam azok-

(folytatás a következő oldalon)

Egymásba folyó évadok hordaléka

A tavasszal történt váratlan, durva hatalmi beletenyelés a nagyváradi kulturális életbe leginkább talán a filharmónia intézményét érintette: első lépésben menesztették menedzseri tisztségéből Meleg Vilmos színművészt, aki minden kétséget kizáróan bizonyította éveken át, milyen hozzáértően vezet egy kulturális intézményt, ugyanakkor ő volt az egyetlen igazgató, aki visszautasította az általa irányított intézmény művészeinek számbeli csökkentését. A hatalmi szó azt is kimondta, hogy ezentúl nyereségesnek kell lennie a szimfonikus zenekarnak, mert egyébként nincs értel-

me a működésének. Ez az elv érvényesült a zenekar állományából történt elbocsátásokkal, majd pedig az idei nyári évad hangversenyeire a jegyárak égbe szökkenésével. Az új évad kezdete előtt **Nagy Kálmán** hegedűművésszel, a zenekar koncertmesterével beszélgettünk.

– A fentebb említett körülmények között mire számíthat az új évadban a zenészek közössége, illetve a nagyváradi zeneszerető közönség?

– Az évad összeállítása abszolút úgy marad, ahogy eddig is volt, igyekszünk minél

Tótiban fogtak először ecsetet, ceruzát

(folytatás az előző oldalról)

➤ ban a jövőt illetően, mint a művészetben. Végül is a középiskolában szerettem meg a biológiát, és választottam az orvosi fakultást.

– Gondolom, a szülei mellett mások is láthatták alkotásait.

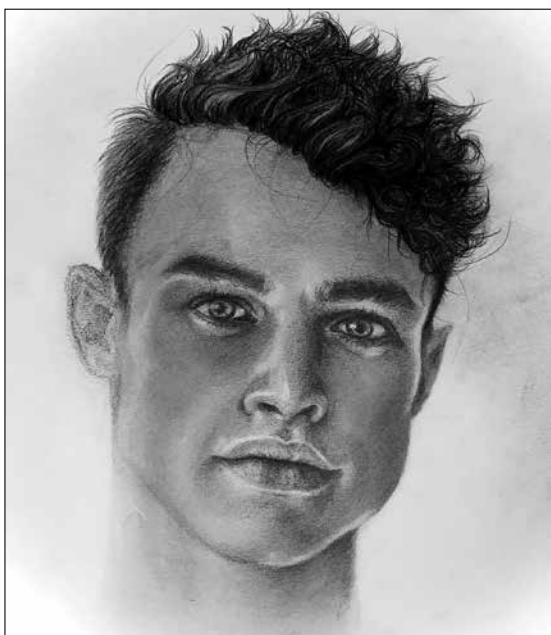
– Természetesen. Felkerültek a közösségi oldalakra is, a középiskolában rajzaim ki vol-

tak téve a folyosókra. Kiállításokon nem vettem részt, egyszer volt arról szó, hogy lesz egy, de nem jött létre. Ha egyszer lesz újabb lehetőség, mindenféleképpen élek vele.

– Esetleg a helybeli igen szép művelődési ház előcsarnokában, akár a falunap alkalmából, meg lehetne rendezni azt a kiállítást a két tehetséges fiatal hölgy munkáiból...

– Édesapámnak volt egy ilyen ötlete, csak még nem valósult meg. Az elmúlt időszakban a Covid-járvány miatt nem voltak nálunk közösségi rendezvények. Ennek ellenére a hobimmal tovább foglalkozom, és fejlesztem magam. Ami a festészetet illeti, abba is „belemásztam”, de erre több idő kellene. Ám nem mondok le róla, hiszen a kreatitásomat így is tudnám fejleszteni, mert van bennem akarat. Egyébként maximalista vagyok, önarcképet még nem készítettem, mert jól ismerem magamat, és ha nem olyanra sikerülne, mint ahogy kinézek, azt nem tudnám elfogadni. A családtagokat sem szeretem lerajzolni, inkább másokról készítek portrékat. Végezetül azt szeretném ajánlani mindazoknak, akiknek a művészet eme ágaiban talentumuk van, hogy vágjanak bele, hiszen kiváló lehetőség ily módon eltölteni a szabadidőt. Mindenkinek ajánlom.

Dérer Ferenc

Evelyn észreveszi a saját hibáit, s igyekszik kijavítani őket